

Exposició: **EDUARDO ARROYO**
IVAM - Institut Valencià d'Art Modern
5 febrer - 13 abril 2008

Comissari: Marcos-Ricardo Barnatán

Organitza: IVAM - Institut Valencià d'Art Modern

L'exposició retrospectiva dedicada a Eduardo Arroyo mostra el seu treball dels deu últims anys. A través de trenta-un quadros i vint-i-dos escultures s'evidencia l'evolució d'este artista, un dels més representatius de l'art espanyol contemporani, durant una època en què ha desenrotllat una intensa creativitat i ha aconseguit una gran projecció internacional. Resulta especialment significativa la importància de l'escultura en esta mostra. En estos últims anys, Arroyo ha desenrotllat un univers escultòric de referències senzilles i amb ressonàncies totèmiques i mítiques: caps de boc, bou, vaca o moltó en blocs de pedra de la comarca de Laciana (Lleó), on té el seu estudi d'escultor. El catàleg editat amb motiu de l'exposició està il·lustrat amb reproduccions de les obres exposades i inclou textos de la directora del museu, Consuelo Císcar, i de Marcos-Ricardo Barnatán, escriptor i crític d'art que ha comissariat esta retrospectiva.

Eduardo Arroyo (Madrid 1937) ha realitzat la seua obra dins d'un corrent de figuració crítica i literària d'una enorme originalitat. Després d'una inicial vocació literària, que no abandonaria amb el pas del temps i que el va portar a formar-se com a periodista, es va traslladar a París a la recerca del clima de llibertat que no trobava a Espanya. El 1963 va exposar en la *III Biennale de Paris* amb el grup L'Abbattoir. Caracteritzada inicialment per un ús matèric del color, la seua obra va evolucionar cap a una tècnica que s'identificaria amb el "pop art": un intens cromatisme, una aplicació més plana de la pintura i un ric vocabulari iconogràfic que li permetia satiritzar i criticar la cultura, la política i la societat de la seua època. La seua oposició a la dictadura va motivar la seua expulsió d'Espanya el 1974, i fins a l'arribada d'un govern democràtic, el 1976, no recuperaria el seu passaport. El 1982 va rebre el premi Nacional de Artes Plásticas, i este mateix any va presentar una retrospectiva al Centre Pompidou de París.

L'exposició que ara presenta l'IVAM s'inicia cronològicament el 1998 –any en què el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía li va dedicar una gran retrospectiva– i abraça els deu últims anys de la seua producció, posant un especial èmfasi en les grans pintures d'aquella etapa i en les seues escultures, en la seua gran majoria inèdites.

El notable pes de l'escultura és un dels trets més significatius d'esta mostra. L'escultura d'Eduardo Arroyo, de la mateixa manera que la seua pintura, és literària, el seu interès pels continguts es desenrotlla en una obra carregada de significats. L'artista s'apropia de la tradició, els mites i els emblemes per a narrar la seua pròpia història, referida directament o

d'una manera ambigua al present, amb un ús de complexes metàfores plàstiques en constant evolució. En la seua obra més recent predominen històries europees, des dels contes de fades a la patristica, des de la mística a les icones de masses, amb uns leitmotiv molt precisos. Estes imatges són preocupacions recurrents que enllacen amb el nucli metafòric de la seua obra anterior. La nova sèrie *Fantômas* és un exemple d'apropiació d'un tema i també de suports previs –quadro sobre quadros– enfrontats moltes vegades a la manera més recognoscible del pintor.

L'IVAM ha organitzat un taller didàctic on es tracta el procés creatiu i multidisciplinari de l'obra d'Eduardo Arroyo.